
GENÇLİK ULUS BİLİNCİNDEN YOKSUN...

IŞIL ALICI

Belediye otobüsünde gençlerimizin yaşlılara yer vermediğini görünce aklıma Orson WELLES'in sözü gelir, *"Ben gençliğin ne demek olduğunu biliyorum ama sen yaşlılığın ne olduğunu bilmiyorsun."* Bu nedenle o gençlere hiç kıyamam.

Çocuklarımızın birçoğu eğitim alamadı. Eğitimli olanlara da yeteneklerini geliştiricekleri olanaklar tanınmadı. Gençlerimiz gelecek korkusu içinde, güvensiz bu nedenle mutsuzlar. Onların tek sahip olduğu ama bunun bilincinde olmadıkları bir şey var o da her zaman özgür ve barış ortamı içinde savaştan uzak yaşadıkları. Bu nedenle hayat tecrübeleri az. Ulusal birliğimizi yakın zamana kadar hiç kaybetmediğimiz için ulusalcılığın değerini anlamış görünmüyorlar.

Oysa ki Ulu Önder Atatürk, gençlik ve hürriyet için bakın ne diyor: *"Gençleri ihtiyarlar kadar tecrübeli sayabiliriz. Zira Milletimizin yakın senelere ait gördüğü elemli dersler, yakın senelerin en yükümlü hadiselerle dolu olması, devrimizin gençlerini yaşlılar kadar deneyimli yaptı."*

Biz bugün gençlerimizi ulus bilincine sahip olmadığı için suçlayamayız. Onlar ulus bilincine sahip değiller; çünkü ilköğretim okullarında ve üniversitelerde bu konuda yeterli eğitim alamadılar. Gençlerimiz ulus bilincine sahip değil çünkü ülkemizin sınırlarının dereler gibi akan şehit kanlarıyla çizildiği günleri onlara yaşatacak, etkinlikler ve anlatılar yapılmadı. Bu bilinçsizliğin tek nedeni olarak gelmiş hükümet politikalarını gösterebiliriz.

1950'den sonra M. K. Atatürk'ün ilke Devrimleri, Devrim Tarihimiz, adeta unutturulmaya çalışıldı. O gün, bugün kuran kursları ve imam hatip okullarına ağırlık verilerek, Atatürk'ün yapmış olduğu devrimlerinin rövanşı alınmak istendi. Atatürk betonların arkasına hapsedildi. Sadece şekilci bir Atatürk sevgisi ön plana geçti. Milli bayramlarda okullarda coşkuz ve içeriksiz kutlamalar yapılarak, Kemalist ideoloji çocuklarımıza bilinçli

olarak kazandırılmadı. Bu nedenle gençlerimizi, ulus bilincinden yoksun oldukları için suçlayamayız.

Biz onlara bu vizyonu kazandıramadık. Oysa ki Atatürk'ün gençliğe bakışı, verdiği önem çok büyüktü. Onlara o kadar güveniyordu ki Cumhuriyete gençlere emanet etmekten asla şüphe etmedi.

"Gençler! cesaretimizi takviye eden ve yütüten sizsiniz. Almakta olduğunuz terbiye ve irfan ile insanlık meziyetinin, vatan kavramının, fikir özgürlüğünün en kıymetli örneği sizler olacaksınız."

Ey yükselen yeni nesil! İstikbal sizsiniz. Cumhuriyeti biz kurduk, onu yükseltecek ve devam ettirecek sizsiniz."

1923 yılında Ankara Halkevinde topladığı gençlere hitap ederken, *"Şu karşımızdaki ufku görülebiliyoruz, fakat bu ufkun daha ilerisini görmeye çalışınız,"* derken, bu Ata'nın gençliğe yeni bir direktifiydi. Ufukların ötesini görmek, geleceği görmektir. Geleceği gören vizyon sahibi kişi, her zaman başarıyı yakalayabilirdi. O dönemin gençliği de Ata'sına sonsuz bir güven ve saygı içindeydi. Onun izinde olmaya, vatani için ölmeye bile and içmişti.

15 Aralık 1930'da, Atatürk'ün bir üniversiteyi ziyareti sırasında, *"Biz sizin için ölmek istiyoruz,"* diyen bir gence Ata, *"Hayır"* dedi. *"Burada ölmek değil yaşamak isteyiniz. Şimdi askerler bile ölmeyerek harbi kazanmak için çalışır."*

M. K. Atatürk, her gittiği ilde mutlaka gençlerle buluşur, onlarla konuşur, düşüncelerini alırdı. 30 Ağustos 1936'da Kırşehir'de gençliğe yaptığı konuşmada:

"Yorulmadan beni takibedebileceğinizi söylüyorsunuz. Fakat arkadaşlar, yorulmadan ne demek! Yorulmadan olur mu? Elbette yorulacaksınız. Benim sizden istediğim yorulmak değil, yorulduğunuz zaman dahi durmadan yürümek, yorulduğunuz dakikada da dinlenmeden beni takip etmektir. Yor-

gunluk her insan için tabii bir haldir. İnsanda yorulma yenebilecek manevi bir kuvvet vardır ki işte bu kuvvet yorulanları dinlendirmeden yürütür.

Sizler, yani yeni Türkiye'nin genç evlatları! Yorulsanız dahi beni takibedeceksiniz. Ben bu akşam buraya bunu anlatmak için gelmiş bulunuyorum. Dinlenmek üzere yürümeye karar verenler, asla ve asla yorulmazlar. türk gençliği, bizim yüksek idealimize durmadan, yorulmadan yürüyecektir. Biz bunu görmekle bahtiyar olacağız.”

Gençlerin Ata'larına bağlılığı konusunda bir anı daha aktarmak istiyorum: Bir akşam Ata ani olarak Ankara Palas'ın altındaki yemek salonuna gitmeye karar verir. O günlerde Ankara'ya gelmiş olan Fransa'nın komiseri Ponçet'in de orada olduğunu öğrenir. Bu haberi alınca, kendisine ayrılmış masaya oturmaz, salonun ortasına doğru yeni bir masa hazırlanmasını söyler. Bu masaya Ponçet'i de davet eder. O tarihlerde Hatay meselesinde Fransız Hükümeti bazı zorluklar çıkarıyordu. Atatürk, Fransız komiserine bunlardan bahseder ve sonunda, “Hatay meselesi benim şahsi davamdır.” dedikten sonra biraz sinirli bir tarzda: “Beni üzüyorsunuz. Korkarım ki, beni meseleyi başka türlü halle mecbur bırakacaksınız.” diye ilave eder. Atatürk, bu sözleri yüksek sesle Türkçe olarak söylüyor, etraftakiler de duyuyordu. Kazım Paşa da terçümesini yapıyordu.

Atatürk'ün “Beni üzüyorsunuz” sözü salonda duyulur duyulmaz, orada bulunan bir genç ayağa kalkarak gür ve yüksek bir sesle: “Atatürk üzülmeye arkanda biz varız.” diye bağırır. Atatürk başını sesin geldiği tarafa çevirir. Kaşları kalkmıştır. Salon derin bir sessizlik içinde kalır. Atatürk gencin gözlerinin içine baka baka şöyle cevap verir. “Biliyorum çocuğum. Onu bildiğim içindir ki böyle konuşuyorum.”

Ata'nın Cumhuriyeti emanet ettiği gençlik işte böyle bir gençlikti. Çünkü O, onların eğitmeni, lideri, kendisini ülkesine adanmış bir kimseydi. Ulus bilincini, bilimin ışığında yürümeyi öğreten bir başöğretmendi. Türklerin Atasıydı. Bugün onun ilke ve devrimlerinin ışığında yürüyen Türk ordusunun, Ata'nın Gençliğe Hitabına verdiği yanıt bakın nasıl: “Ey büyük Ata! Varlığımızın en mukaddes temeli olan, Türk İstiklal ve Cumhuriyeti'nin ebe-

di bekçisiyiz. Bu karar, sarsılmaz irademizin değişmez ifadesidir.

İstikbalde, hiçbir kuvvet bizi yolumuzdan döndürülmeyecektir. Bizler, bütün hızımızı senden, milli tarihimizden ve ruhumuzdaki sönmez inanç ateşinden alıyoruz. Senin kurduğun kuvvetli temeller üzerinde, attığımız her adım sağlam, yaptığımız her hamle şuurlidir.

En kıymetli emanetin olan Türk İstiklâl ve Cumhuriyet mevcudiyetimizin esasları olarak eğilmez Türk evlatlarının elinde ilelebet yaşayacak ve nesillerden nesillere devredilecektir.

Bu mukades emanete yönelen dahili ve harici bütün tecavüzler, inanç dolu göğsümüze çarparak ve parçalanacaktır.

İstiklâl ve Cumhuriyetimize kastedecek düşmanlar en modern silahlarla donanmış olarak, en kuvvetli ordularla üzerimize saldırırsa dahi; milli şuurumuzun ve yenilmez Türk gücünün zerresini bile sarsmayacaklardır. Çünkü; İstiklâl ve Cumhuriyetimize kastedenler, karşılarında binlerce yıllık şerefli Türk tarihinin yılmaz evlatlarını, Cumhuriyet Devrimlerinin feyizli gençliğini bulacaklardır.

Ey En Büyük Türk!

İstiklâl ve Cumhuriyeti korumak mecburiyeti hasıl olunca, içinde bulunacağımız ahval ve şerait ne olursa olsun, kudret ve cesaretimizi damarlarımızdaki asil kandan alarak; bütün engelleri aşır, her güçlüğü yenmek azmindeyiz.”

Bu cevabın tüm okullarda, İstiklal Marşı gibi okutulması gerekirdi. Oysa geçlerimize Osmanlı Tarihi ve antlaşmalarının bütün ayrıntıları ezberletildi. Devrim Tarihi ise sadece yardımcı ders olarak verildi. Kurtuluş Savaşı'nın anlatıldığı, ama Atatürk'ün Kemalist ilkelerini teğet geçen bir eğitim onları ulus bilincinden yoksun bırakmıştır. Böyle bir eğitim alan gençten, ulus bilincine sahip olması beklenmez.

Kemalizm bir ideolojidir. Onun ilkelerini hayata geçirecek, ulus bilincini kazanabiliriz. Bu bilinci kazanmak için ülkemizin parçalanmasını beklemeyelim. Atatürk gibi hepimiz birer başöğretmen olalım, çocuklarımıza bu bilinci kazandırmanın yöntemlerini hazırlayalım, onları bu doğrultuda eğitelim.